

har for Danmark at indrullere sig i Rækken af de Stater, der have tiltraadt Bernerkonventionen, og jeg er overbevist om, at Landstinget ogsaa fremdeles vil fastholde denne Opfattelse. Ved Udarbejdelsen af Forslaget har jeg altsaa ikke kunnet andet end at lade den nævnte Bestemmelse om Forsfatterens Eneret med Hensyn til Oversættelsen indføre paant i Forslaget, ligesom der ogsaa er et andet Punkt, hvor det har været nødvendigt at fravige Folketingets Opfattelse af Lovforslaget. Det er med Hensyn til en Bestemmelse, som Folketinget indførte i Forslagets § 9, hvorefter Forslæggeren i visse Tilfælde over for Forsfatteren og hans Arvinger vil tabe en Ret, han maaske ellers har sikret sig ved Kontraktens Oprettelse, til Udgivelse af ny Opplag, saafremt der i de sidste 5 Aar ikke har kunnet faas Eksemplarer til Købs hos ham. Her har en Ændring ligeledes været nødvendig særlig af Hensyn til ikke at skade den danske Forslagsvirksomhed i Konkurrencen med den norske. De øvrige Ændringer, som Folketinget indførte i Regeringens Lovforslag, ere nærmest af redaktionel Natur; i alt Fald ere de ikke af den Bestaaffenhed, at Regeringen har fundet nogen Grund til ikke at acceptere dem. Ærede Medlemmer ville i øvrigt i Motiverne til Lovforslaget finde en udførlig Redegørelse for disse Ændringer, ligesom jeg ogsaa med Hensyn til Forskellighederne mellem nærværende Lovforslag og det af Landstinget vedtagne kan henvise til Motiverne, hvor Forskellighederne ere paaviste ved de enkelte Paragraffer. Jeg skal i saa Henseende kun nævne nogle enkelte Punkter. Der er saaledes den Bestemmelse, som tidligere fandtes om Oprettelse af en særlig Kommission til Afgørelse af Tvistigheder mellem dem, som ere berettigede til Udgivelse af et Værk. Det er noget, som allerede Folketinget fandt det ønskeligt at forandre, og der er i dette Forslag indsat en Bestemmelse, hvorefter Slige Tvistigheder henvises til Afgørelse ad Retsvejen paa en særlig Maade, idet alle den Slags Sager skulle behandles af Hof- og Stadsretten. Endvidere er Kreditorernes Ret til at søge Fyldestgørelse i Forsatter- og Kunstnerretten noget begrænset. Fremdeles skal jeg nævne, at den Afgang, der efter de tidligere Forslag var for alle og enhver til at udgive ny Opplag, naar man i 5 Aar ikke havde kunnet faa Værket til Købs — der var i alt Fald en begrænset Afgang dertil — er saelden bort i Forslaget. Endelig er Bestemmelsen om Fotografier udtagen af Forslaget. Det kunde i og for sig være tvivlsomt, om det er rigtigt at foretage den Forandring, som

de tidligere Forslag indeholdt paa dette Punkt, i Forhold til den gældende Lovgivning. I alt Fald kan man sige, at det ikke er nødvendigt at medtage Fotografier i denne Lov, hvor de i og for sig ikke høre hjemme, og Norge har i denne Henseende heller ikke fulgt det oprindelige danske Forslag.

Nu er Situationen den, at ganske vist kan Norge for Tiden ikke tiltræde Bernerkonventionen uden en ny Beslutning af Stortinget idet dette ved Vedtagelsen af Loven af 1893 tog et bestemt Forbehold i saa Henseende; men Loven have de dog i Norge, og i den gives der Regeringen tilstrækkelig Gjæmnel til at afslutte Konventioner med fremmede Stater enkeltvis. I saa Henseende kan der være en nærliggende Mulighed for, at Norge vil afslutte en Traktat med Frankrig i Forbindelse med en Handels-traktat, som, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, kan ventes afsluttet allerede i dette Aar. Ærede Medlemmer ville altsaa se, at det er blevet et meget brændende Spørgsmaal at saa Sagen gennemført, og jeg vil haabe, at Folketinget paa et senere Stadium ikke vil fastholde den Stilling, som det i tidligere Samlinger har indtaget til Sagen. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til Tingets Velvilje.

Forsmanden: Eksemplarer af det fremførte Lovforslag ville blive ombelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Indenrigsministeren fremsætter a. Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, b. Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folketingsvalgtredsene, c. Forslag til Lov om den kommunale Beskatning.

Indenrigsministeren (Hørring): Af de 3 Lovforslag, jeg herved skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, skal jeg først nævne Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. Det angaar i alt 311 Personer. Af disse have imidlertid 6 tidligere erholdt Indfødsret under den sædvanlige Betingelse, at de inden et Aar efter Lovens Ikrafttræden skulde godtgøre at være løste fra deres tidligere Undersaats- eller Statsborgerforhold. De have nu ikke opfyldt denne Betingelse, men de ere fremkomne med fyldestgørende Undskyldninger for deres Forsømmelse, og man har derfor ment at burde optage dem igen paa Lovforslaget.